

CHRIS

Dum

Cim 1921-
-1923

Autor,
rum,

quis esto
liber!

Teolog 3043 h

39. VI. 21.

Notandum ex hoc libro

de Melanctone. pag -- 215

quod sit Sacramentarius
de Precepto quod in eam
in nonnullis fuerit 220.

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

D. O. M. A. E. C.

Disputatio XVI.

COLLEGIJ CORPORIS DO-
ctrinae Prutenicarum Ecclesiarum,

Ac Ordine Secunda.

DE MINISTE-
RII ECCLESIASTI-
CI CAUSSA FOR-
MALI ET FINALI.

SUB PRÆSIDIO

COELESTINI MISLEN-
tæ, SS. Th. D. eiusdem, ut & Hebr.
lingvæ Profes. Ordinar. Consistorii
Sambiens. assessoris.

RESPONDENTE

Michaelæ Teschenndorff
Regiomont. Pruteno.

*Publicè in Auditorio Majori
1. Augusti habenda.*

REGIOMONTI,

Typis Laurentii Segebadii, Anno 1625.

Cim. 1322 (7)

Disputatio XVI.

**DE MINISTERII EC-
CLESIASTICI CAUSA
formali & finali.**

Respondente.

MICHAEL Teschendorff Regia-
Boruffo.

Continuatio.

Disseruimus hactenus
de Sacro-Sancti Ministerii
Causâ Efficiente, & Mate-
riali : restat porrò nobis
agendum de Formâ & Fine
Ministerii : reliqua verò
que supersunt, rejicimus in sequentem di-
sputationem.

*De Sacro-Sancti Ministeris
Causâ Formali.*

26. *Forma Ministerii consistit tum in cer-
tis Ministrorum Ecclesie gradibus, ac ordinibus
etiam in administrandi modo.*

Est n. Ecclesia regnum spirituale : Uti a-
in regno dantur, 1. *Subditi* ; 2. *Regentes* ; & 3-
partes *Regiminis* ; in modo administrandi con-
sistentes : Ita quoq; cum Ecclesia compara-
tum est. Dantur in ea, 1. *Subditi Spirituales* .
h. e. *auditores*, adeoq; universus *ordo politicus*,
& *economicus* : 2. *Regentes Spirituales*, quales
sunt omnes *Ecclesie Doctores*, quocunq; tan-
dem nomine veniant, uti paulò post explica-
bitur : 3. *partes Regiminis* in officii administra-
tione consistentes.

27. De Ordine Canones :

1. *Quoad ordinem*, & *gradus*, *Doctores*, ac
Ministri Ecclesie considerantur ceu superiores, *Me-
dii*, & *inferiores*. Siquidem in omni ordine
datur prius & posterius ; alias n. ordo non esse
ordo : cum ordo non possit esse in unitate,
1. *Cor. 12. v. 19.* sed præsupponat multitudi-
nem, quam postmodum per subordinationem,
ad unitatem quandam, adeoq; ad bonitatem,
simul redigit : proinde dato inter *Ministros*
Ecclesie ordine ; necessariò dandum erit prius
& posterius, adeoq; certi statuendi *gradus* *Mini-
strorum Ecclesie*. Caterùm, heic non agi-
mus in genere de ordine, & gradibus *Mini-
strorum Ecclesie*, prout ii considerari possent,
tùm in *V. T.* in *Ecclesia Iudaicâ* ; tùm sub *N.
T.* partim tempore *Christi* ; partim post ascen-
sionem ejusdem, tempore *Apostolorum* ; ubi
Ecclesia adhuc erat plantanda maximam par-
tem :

tem; ubi etiam vocatio immediata unà cum
donis miraculorum vigere solebat: sed qua-
tenus ordo unà cum gradibus Ministerii Ec-
clesiæ obtinuit in Ecclesia jam plantatâ, idq;
post Apostolorum tempora. Et sic statuimus
parietatem graduum, quâ docentes in Ecclesia,
ut alii sint *superiores alij Medij*, alii inferiores:
superiores sunt Episcopi, Superintendentes, &
& Presbyteri: Medii sunt Pastores; Inferiores,
Diaconi.

28. Quæritur heic non immeritò de Do-
ctoribus Theologiæ in Academiis docentibus:
1. *utrum in censum Ministrorum Ecclesiæ referen-*
di? 2. In quonam ordine collocandi? Quod prior
rem quætionem attinet; pleriq; negativam:
alii verò affirmativam defendunt: nos nec sim-
pliciter negamus, nec simpliciter affirmamus;
sed 1. circumstantias probè esse attenden-
das aimus: aut enim soli officio Professo-
rio, eique Theologico ejusmodi Doctores
in Academiis vacant; aut simul officium
Ecclesiasticum sustinent: Hoc respectu nemo
subdubitabit, quin personæ tales in censu Mi-
nistrorum Ecclesiæ sint habendæ, sic n. simul
ad certum officii gradum, aut superiorem, aut
Medium; aut etiam inferiorem pertinent ne-
cessariò: Quoad priorem respectum: heic se-
cundò probè tenendum erit discrimen inter Mi-
nisterii Ecclesiastici partes (de quibus infra ex
professò) ut sunt 1. prædicatio verbi, 2. Admi-
nistratio Sacramentorum; 3. potestas clavium:

4. *censura* Morum, & doctrinæ; 5. *decisio* casuum controversorum de rebus fidei, adia-
phororum, & Matrimonii; 6. *Inspectio*, & vi-
sitatio Ecclesiarum, &c. 7. *Examen* instituen-
dorum; 8. *ordinatio*; 9. *Investitura* &c. Quæ
quidem ita sunt comparatæ, ut non ab omni-
bus Ecclesiæ Ministris ex toto, & æquo admi-
nistrentur: idè tamen non desinunt esse
Ecclesiæ ministri v. g. pleriq; *Pastorum* circa
verbi prædicationem sunt occupati, admini-
stratio autem Sacramentorum per *Diaconos*
exercetur; rursus per hos reliquæ partes Mi-
nisterii nõ exercetur nec tamen tam hi quam
illi ex censu ministrorum eliminantur *Pariter*
Professores Theologiæ in Academiis docentes
ob *quasdam* Ministerii partes sibi competentes,
ex censu Ministrorum Ecclesiæ, iniquè exclu-
duntur. Partes verò illæ sunt ad *Professores*
Theologiæ spectantes: 1. verbi divini ortho-
doxa *explicatio*; 2. ejusdemq; contra *heresim*
insultus, vindicatio. Quò respicientes *libelli nostri*
auctores, non tantùm eos, qui ex suggestu, ad
plebem conciones habere solent, & Sacra-
menta administrant; verùm etiam *Theologos*
in Academiis docentes Ministris Ecclesiæ ac-
censent; eis partes potissimas tribuendo: 1.
quod *sint custodes purioris doctrinæ*, ex 1. Tim. 1.
& 6. 2. Tim. 1. quippe quibus Deus Thesau-
rum verbi sui, ceu sacro S. depositum concre-
didit, & commendavit; ita, ut Ecclesia (non
sola

Sola Academia) quovis tempore depositum,
illud apud eos requirere possit ex ordinatione
divinâ , 2. quod sint legati Domini exercituum
Mal. 2. 3. quod sint dispensatores fideles, quibus
in toto mundo nil magis sit cordi , quàm Ec-
clesia (non verò sola Academia) quæ summum
ipsis sit gaudium , & Corona omnis gloriatio-
nis 1. Thess. 2. 4. quod debeant esse noctes atq;
dies solliciti , ut Ministerium (non verò nudam
Professionem , ad Scholam restrictam) quod acce-
perunt ; ad Ecclesiæ (& non ad solius Academiæ ,
& Scholæ) ad ficationem rectè administrent , &
impleant : utq; Ministerium hocce non ex
parte ; sed plenè impleant , h. e. tum vera do-
cendo , adeoq; thesin inculcando ; tum falsa re-
futando , vel antithesin urgendo , instar Pasto-
rum bonorum ; non verò mercenariorum ex
Joh. 10. 2. Tim. 2. Tit. 1. 5. quod debeant in
futuro iudicio coram Tribunali Christi manifestari
2. Cor. 5. & graviolem reddere rationem , quam
reliqui Christiani , potissimum de doctrinâ 2. Cor.
3. & c. 10. Et nequis subdubitet , quasi hæc de
Professoribus Theologiæ minimè intelligi de-
beant ; idcirco clarius sese explicat inferius
libellus noster ; partes præcipuè inter Ministros
Ecclesiæ alios , injungens Academiæ Professori-
bus , quò puritas doctrinæ in Ecclesiis perso-
net : corruptelis verò , in quavis Ecclesiâ spe-
ciali suscitatis , obviam eatur : vid. etiam Verba
prefationis , S. præcipuè verò vobis.

29. Deinde, pro hac sententia loquuntur Orthodoxi Theologi; Wigandus in tractatu d. persecution. Ministr. p. 256. & d. arguendis fals. dogm. & Doct. p. 26. seq. 87. 154. (ubi Professores Theolog. vocat Presbyteros, & Levitas) in primis Dn. Gerbar. Tom. 6. §. 229. qui ex Eph. 4. vers. 11. certum ordinem talium Ministrorum Ecclesie evincit; qui sunt distincti à Pastoribus, & Diaconis, ut & ex Gal. 6. vers. 6. Tit. 3. vers. 13. Comprobat in super exemplo Panteni, Origenis, Clementis & c. quondam Academiae Alexandrinae Professorum. Cui ad stipulatur Dn. Nicolaus Hunn, in Disput. de signis Doctoris Ecclesie, membr. 1. thes. 4. At inquis: qui ordinatus non est: is nec Minister Ecclesie haberi poterit. Iam verò quidam Professores Theologiae non sunt ordinati. E. nec Ministri Ecclesie statuendi. R. ad Majorem, eam ex parte procedere, uti supra indicatum; conceditur sic intellecta, si penes munus docendi, simul intelligatur munus Sacramenta dispensandi: ut & clavium potestas. Hæ namq; partes prærequirunt in Ministro Ecclesie, uti vocationem specialem à totâ Ecclesia, ita vocationis hujus confirmationem per ordinationis ritum. Contra verò munus docendi, unâ cum aliis supra recensitis Ordinationem non exigat: nec etiam vocationem specialem ab aliqua Ecclesia: vocationem quidem omninò necessariam statuimus; sed non à totâ Ecclesia speciali. Deinde distinguendum est inter Ecclesiam in genere. & postmo-

postmodum in specie hanc, vel illam; Majorem
posteriori sensu acceptam concedimus? quod
videlicet ordinatio sit necessaria in Ecclesie specia-
lis, hujus, vel illius ministro; Hinc etiam ordina-
tio restringit ordinatum ad certam Ecclesiam, vel
specialem, hanc, vel illam; negamus verò esse
necessaria in Ministro Ecclesie in genere. Et sic etiã
negamus Majorem: Academiae B. Professores
Theologi, utut non sint Ministri Ecclesie specia-
lis, vel particularis; sunt tamen Ministri Ecclesie
generalis, vel totius, uti loquitur Wigand. p. m.
loc. alleg. p. 256. sic scribens: sunt enim Professores
Theologici quasi κοινὸν ἀγαθόν, & Communi
Ecclesie servant: ipsorum itaq; amissio communis Eca-
clesie damnum est, & Dn. Hunn. d. l. Hinc ibid.
ab eodem vocatur Prophetæ, ex 1. Sam. 19. vers.
20. 2. Reg. 2. vers. 3. 5. Luc. 4. vers. 24. Apoc.
11. v. 10. Unde concludimus: Si ii dicuntur Eca-
clesie ministri, qui Ecclesie præsunt particulari:
multò magis ii, qui generaliter pro doctrinae sinceri-
tate totius Ecclesie, vel omnium Ecclesiarum in
aliquâ Provincia laborant, eiq; servant.

30. Quoad posteriorem Quaestionem, cum
jam evictum sit: Theologiae Professores ad Mis-
tisterium jure optimo pertinere: satisfaciendum
etiam scrupulositati restat, subinde quaerentis
sub quonam ordine Ministrorum Ecclesie tales Theo-
logi comprehendantur? Ubi dupliciter respon-
dendum erit 1. vel juxta stilum Scripturae S. &
sic peculiaris ordo ejusmodi Theologi erit
assignandus, Doctorum κατ' ἐξουσίαν & Prophe-

arum dictus, isq; ordini Pastorum, & Diacono-
 rum contradistinctus 1. Cor. 12. vers. 28. 29.
 Eph. 4. vers. 10. 2. vel stilo Ecclesie, & sic ta-
 lis Theologorum ordo participabit de ordine,
 & gradu, tum Episcoporum; tum Pastorum. De
 illo quidem 1. ratione plurium Ecclesiarum; qui-
 bus prospicere tenentur vera docendo, & pro-
 pugnando, falsa verò refutando, & profligan-
 do: 2. ratione generice acceptionis vocis Epi-
 scopi, sub qua continentur omnes & singuli, qui
 docendi munere in Ecclesia funguntur: 3. ratione
 decisionis casuum dubiorum, circa fidem, & mó-
 res occurrentium: 4. ratione examinis eorum
 qui ad Ministerium vocantur: 5. ratione In-
 spectionis, & Visitationis Ecclesiarum & Schola-
 rum: quæ quidem partes denegari non debent
 Theologiæ Professoribus Academicis; iis
 praesertim, qui cum reliquis Consistorii As-
 sessoribus presbyterium, vel Senatum Eccle-
 siasticum representant, & constituunt. De
 ordine insuper Pastorum participant: quoad
 διδασκαλίαν doctrinæ sanorum verborum
 & ἔλεγχον, vel quoad refutationem. Atque
 huc respicit libellus noster, qui officium Professor-
 rum Theologiæ sub officio Pastorum includit.

31. Unde deducimus consuetaria: 1. Nesa-
 riè Theologos Professores opponi Ministerio: sub-
 ordinata enim sese non excludunt; sed inclu-
 dunt, æquè ac si quis Presbyteros opponeret
 perperam Diaconis, aut Pastoribus, seu mini-

bris 2. A caussarum Ministerialium dijudicatione
iniquè sequestrari Theologos Academicos: Licet
n. hi non teneantur exercere quasdam minis-
terii partes: Cognitio tamen caussarum om-
nium, siue practicarum, siue theoreticarum iis
denegari non debet tunc præsertim ubi com-
munis Ecclesiæ causa agitur, cui jure tenentur pro-
ficere. Id quod etiam sibi vult praxis in A-
genda Eccles. A. 1544. in præfat. ubi ad Ec-
clesiasticorum resolutum deliberationem tri-
plex ordo vocari jubetur, 1. Episcoporum, 2.
Theologorum in academiâ, & 3. Contionato-
rum. Si n. de omnibus iis liberum ac integrum est
Professoribus Theologis publicitus (aut et-
iam in Senatu Ecclesiastico) ferre judicium,
siue vivâ voce, siue scriptis: quo jure jam ex-
cludentur à cognitione & ventilatione ea-
rundem in communibus congressibus aliis?
At inquit, concedendo, quâ casus Theoreticos;
negando quâ practicos ministeriales. Resp. ex li-
bello nostro: omnes casus, quibus in Ecclesia dis-
sensiones, & offendicula excitantur contra Cateches-
in, & Corpus doctrinæ nostrum; non tantum ad Pæ-
stores; sed etiam ad Professores Academiæ cogno-
scendi, & dijudicandi sum devoluti. Atqui tales
casus non tantum sunt Theoretici; sed etiam
practici E. 2. Quia Theologiæ Professores tenentur
Ecclesiis prospicere: utiq; tenentur etiam iudicio
& consilio suo eidem succurrere in quibusvis ca-
sibus, siue sint Theoretici, siue Practici. Et
quid

quid multis? annon 3. casus Ministeriales præfici sunt Theologici? quo jure E. negatur eorum dijudicatio Theologis, licet non Ministris hujus, vel illius Ecclesiæ specialis?

I. Canon: Ordo inter Ministros Ecclesiæ est divinitus institutus 1. Cor. 12. v. 28. ubi Apostoli, Prophetæ, Doctores &c. à Deo in Ecclesiâ positi esse dicuntur ut & Eph. 4. vers. 11. ubi Apostolis & Prophetis adjunguntur Evangelistæ, Pastores, & Doctores: Sic 1. Tim. 3. v. 2. sequ. Tit. 1. v. 7. ordo inculcatur inter Episcopos, & Diaconos. Presbyterii insuper fit mentio passim in N. T. Ubi tamen limitationis causâ tenendum: dupliciter Ordinem Ministrorum Ecclesiæ considerari posse 1. relatè, & 2. absolutè. Illo respectu statuimus ordinem Ecclesiasticum esse divinitus institutum, idq; sub triplici consideratione 1. ratione generis, siquidem omnia administrari in Ecclesiâ debent *ἐκκλησιαστικῶς*, & juxta ordinem 1. Cor. 14. vers. 40 Non potest itaq; , neq; debet ex cæta Ecclesiæ rectè gubernando excludi ordo eorum imprimis, qui Ecclesiæ præsunt, ad evitandas confusiones 2. ratione donorum; quorum varietate & differentiâ declaratâ, Deus gradus inter Ecclesiæ Ministros constituit, Rom. 12. vers. 6. 7. 8. 1. Cor. 3. vers. 5. 6. 12. vers. 4. 5. 7. 8. 10. 11. 18. Eph. 4. vers. 7. 8. 1. Pet. 4. v. 10. 3. ratione quorundam graduum in specie; quatenus ipse Deus distinctionem inter

inter gradus Ministrorum Ecclesie posuit : non enim omnes posuit, vel Apostolos, vel Prophetas, vel doctores, vel Pastores &c. sed alios Apostolos; alios Prophetas; alios Doctores; alios Pastores :

Posteriori verò respectu statuere non possumus, quod distinctio graduum omnium in Ministerio Ecclesiastico modernis temporibus ab institutione divina dependeat, nimirum absolute & generaliter : v. g. quando distinguuntur Episcopi vel Superintendentes à Pastoribus, Presbyteris & Diaconis : Quippe gradus illi non sunt certo ac præcise, vel ad minimum necessario numero à Deo præscripti, vel ab Apostolis usurpati : Ac proinde libertatem potiùs Ecclesiasticam pronunciamus Instituti hujus Ordinis fundamentum ; quàm divinam auctoritatem. Non diffitemur quidem mentionem fieri in sacris, tum Episcoporum Act. 20. v. 28. 1. Tim. 3. v. 1. 2. Tit. 1. v. 7. tum presbyterorum 1. Tim. 4. v. 14. c. 5. v. 17. 22. Tit. 1. v. 5. Negamus verò, illa nomina diversitatem sive officii; sive graduum importasse, sed unum ac eundem officii gradum diversis nominibus significatum fuisse. Id quod patet 1. ex permutatione horum nominum, de uno eodemq; officio, & gradu : Nam qui uno in loco innuebantur nomine presbyterorum, iidem è vestigio partim; partim alibi efferuntur per Episcopos : sic Act. 20. v. 17. presbyteri Ecclesie Ephesinæ efferuntur per Episcopos :
ibid.

ibid. v. 28. Sic qui ceu presbyteri instituendi
Tito præcipiuntur v. 5. ii per Episcopos v. 7.
efferruntur. Talis nominum enallage occurrit
1. Pet. 5. 7. 1. & 2.

2. Ex multitudine Episcoporum in unâ & ead-
dem Ecclesia; id quod fieri non posset, si Epi-
scopi sensu Ecclesiastico forent intelligendi; pos-
tius igitur innuuntur mentione Episcoporum
Presbyteri: vid. Philip. 1. 7. 1. 3. Ex omissione Epi-
scoporum ex numero graduum Ecclesiasticorum 1.
Cor. 12. Eph. 4. 4. ex Patrum explicatione, qui ut-
traq; nomina Presbyterorum & Episcoporum
pro retrocurrentibus capiunt; ac discretè sa-
rentur, Tempore Apostolorum non fuisse distinctos
gradus Episcoporum, & Presbyterorum: vid.
Hieron. Tom. 2. Epist. 85. ad Evagrium; Tom.
6. Comment. super c. 1. Tit. ubi sic concludit B.
Hieronimus: Sicut presbyteri sciunt, se ex Ec-
clesiæ consuetudine ei, qui sibi prepositus fuerit,
esse subjectos; ita Episcopi noverint, se magis con-
suetudine, quàm dispositionis dominicæ veritate pres-
byteris esse majores, & in commune debere Eccle-
siam regere. Suffragatur Theophyl. super Philip.
c. 1. nec non Oecumen. Ambros. Augustin. Sedu-
lius, Primastus, Chrysost. Theodoretus: quamo-
dum etiam hi omnes hæreseos Aërianæ rei
aguntur à Michaële Medina lib. 1. de sacror.
bonis. Origine, & Contin. c. 5. 5. Idem asserit
cum Lombardo (lib. 4. d. 24.) Gratian. dist. 93.
cap. Legimus 24. & dist. 95. c. olim 5. 6. Idem
patet ex confessione quorundam Pontificiorum:
utpote

utpote *Cardinalis Arelatensis*, apud *Aeneam Syl-*
vium lib. 1. de *Conc. Basil. gest.* Johan. *Parisi-*
ensis lib. de *potestat. Pap.* *Erasm.* in *Comment.*
super 1. Tim. 4. & 1. Pet. 5. v. 1. *Cassander* *Con-*
sultat. art. 14. *Consule* de hac *Quaestione:*
Vtrum Episcopus differat à Presbytero? *subius*
differentes *Dn. Gerhard.* Tom. 6. §. 234. *sequ.*
Dn. Meisn. lib. 4. de *Legib. artic. 2. Quest. 3. p.*
354. sequ. & *part. 2. sobr. Philosoph. c. 2. Quest.*
11. p. 468. sequ. *Dn. Nicol. Hunn.* de *Minister.*
Lather. in *demonstrat. appendice, seu digressione,*
p. 296. ubi etiam *contraria* *Papistarum* *senten-*
tia, una cum *objectionibus* *sufficienter* *discus-*
situr & refutatur.

32. Cum itaq; haecenus probatum dede-
rimus, *Gradus Episcoporum & Presbytero-*
rum, non esse *jure divino,* sed *Ecclesiae auctori-*
tate, & *libertate* *introducitos;* paucis *edisserena-*
dum *pro* *explicatione* *ulteriori* *restat* 1. *Quan-*
donam, ac *quibus* *de* *causis* *ejusmodi* *gradus* *ab* *Ec-*
clesia *sint* *introduciti?* & 2. *Quibusnam* *limitibus*
distincti, & *quotuplices* *statuendi* *ex* *usu* &
constitutione *Ecclesiae* *perantiquae?*

33. Ut igitur ad *priorem* *Quaestionem* *re-*
spondeamus, *breviter* *dicimus:* *post* *tempora*
Apostolorum *ejusmodi* *Ordines* *cepisse* *in* *Ecclesia:*
Hac *enim* *plantata,* & *locupletiori* *facta,* ad
expeditiorem *tam* *Ecclesiae,* *quam* *docentium*
suram *gerendam:* *certaini* *alicui* *personae* *Ec-*
clesiasticae *inspectio* *super* *reliquis* *omnes* *de-*
manda-

mandata fait, quò sic melius in officio conti-
neri possent: ita quidem, ut in una Civitate
multi essent presbyteri: unus verò Episcopus:
Deinde hanc graduum distinctionè concessam
esse ab Ecclesiâ in Schismatis remedium, auctor est
Hieron. d. l. 3. Eandem efflagitavit multitudo
laborum in Ecclesiâ; qui in numerosiori pos-
puli cætu non poterant ex æquo ab omnibus
expediri: Uti igitur laborum partitio distinctis
personis demandata; ita distincti gradus sin-
gulis assignati sunt: idq; ad exemplum Apo-
stolorum: quorum officia, & gradus erant uni-
formis primitus, ratione distributionis Eleemo-
synarum: post verò, crescente Discipulorum
numero, cura administrandorum bonorum
devoluta erat ad Diaconos: Apostoli verò Mi-
nisterio verbi, & orationi vacabant. Act. 6. v.
4. Ita progressu temporis numerus graduum
sub Apostolis auctior factus esse legitur, cre-
scente Ecclesiâ, 1. Cor. c. 12. & 14. Eph. 4. In
primitiva Ecclesiâ, post Apostolorum tempo-
ra non plures occurrere gradus Ministerii,
quàm Episcoporum, Presbyterorum, & Diacono-
rum, vid. Euseb. l. 5. c. 1. Hieron. Epist. ad Evagr.
Niceph. lib. 3. c. 29. confer Epist. Ignatii.

34. Ad posteriorem responsuri, diligenter
expedi oportere monemus, quinam veniant
hodieq; in nostris Ecclesiis nomine Episcopo-
rum; 2. Presbyterorum & 3. Diaconorum?

35. Episcopus derivatur ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς
h. e.

h. e. *superintendere*, interprete B. Augusti, lib. 19. de C. D. c. 19. & supra Psal. 126. nec non sermon. de Sanct. serm. ult. Vox igitur Episcopus, est origine Græca, ex profanis auctoribus desumpta, quibus Episcopus erat *vistator*, ac *Inspector* civitatum; aut verò ex LXX. Num. 6. v. 14. c. 31. v. 14. 2. Reg. 11. v. 18. Nehem. 11. v. 22. Iud. 9. v. 28. 2. Paral. 34. v. 12. quam latini Patres partim retinuerunt, partim proprietate sermonis sui donarunt, ac Episcopum vocarunt *Superintendentem*: quæ interpretatio occurrit apud Hieron. & Augustin. d. l. ut & Isidor. lib. 7. Etymol. c. 12. (ubi etiam legitur interpretatio Episcoporum per *Speculatores*) allegaturq; à Gratian. c. Cleros dist. 21. vel *superInspectorem*, quæ vox legitur apud Ambrosium. Triplici autem in significatione à Theologis capitur appellatio Episcopi 1. καὶ ἐξουχῆ sensu *Magisteriali*, quâ intelligitur ipse Christus, ceu Caput nostrum unicum, 1. Pet. 2. v. 25. 2. sensu *Ministeriali Apostolico*, quâ intelliguntur quilibet Ecclesiæ ministri, adeò, ut nomen hocce Diaconis quoq; tribui possit: siquidem & his cura æquè incumbit prospiciendi Gregi sibi divinitus commisso 3. sensu *Ministeriali Ecclesiastico*, eoq; non *Papali*, qui aliàs *Satanicus* appellatur à quibusdam; sed *Evangelico*, de quo nos impræsentiarum agimus.

36. Ubi notandum 1. descriptionem Episcopi *variare pro varietate constitutionum in diversis*

his Provinciis, Regnis, & ducatibus; non posse
igitur certam aliquam assignari; neq; n. heic
loquimur de omnibus Episcopis, iisq; extra Pa-
patum constitutis, siue in Imperio Romano;
siue extra illud. Sic quippe impossibile, de-
scriptionem aliquam adaptari omnibus ex æ-
quo Episcopis posse, haud diffitemur. Sic v. g.
alia est ratio Episcoporum in Germania ducatis
bus quibusdam, qui ex illustribus familiis
creari, & non tam Ecclesiis directè, quàm Or-
dini Politico præfici solent. Hi E. improprie
Episcopi dicuntur, sed potius Magistratus Poli-
ticus: retinent nihilominus titulum Episco-
porum, ob jus Episcopale, vigore transactio-
nis Passaviensis, ad se translatum: sub quo
quatuor comprehenduntur 1. Ordo, adeoq; po-
testas publicè docendi, & prædicandi verbum
Dei; Sacramenta administrandi; ligandi &
solvendi: ac omnes reliquæ partes, quæ per
Ministerium, ratione omnium suorum gra-
dum peragi in nostris Ecclesiis solent. 2.
Dioecesana Lex, ad quam pertinet Canonica obe-
dientia, subjectio, & Reverentia: ac præcipue
Administratio, Dispositio, & Gubernatio rerum,
& bonorum Ecclesiæ mobilium, & immobi-
lium 3. Iurisdictio ratione causarum spiritua-
lium, & criminalium: 4. Status, sub quo com-
prehenduntur Privilegia, immunitates, & secu-
ritates Episcopales: quæ omnia ex Laurent.
Olim ICTO in tractat. de jure Episcopali susse-
pertra-

pertractat Dn. Gerhard. d. l. sect. 5. §. 108. sequi
Ubi observationem meretur imprimis, *Ius illud*
Episcopale, ad solos Principes Imperii Augustanae
Confessionis ex asse addictos, vigore illius transac-
tionis, esse devolutum, nullatenus verò ad Mas-
le reformatos, h. e. Calvinismo corruptos,
eumq; profitentes: Hi n. uti à pacificatione reli-
gionis: ita ab omni jure Episcopali devoluto exclu-
si sunt, ac hunc usq; in diem pro exclusis habentur.
vid. Sleidan. lib. 26. de Formul. Pacificat. & Re-
cess. Imperii de A. 1552. 1555. 1556. Sic etiã alia
ratio est Episcoporum in Germania, sub Electoria-
bus, & Principibus Orthodoxis; quos ibi Superin-
tendentes vocant: ac dividuntur in speciales,
quibus nostri Archipresbyteri correspondent,
& Generales, quibus, cura Ecclesiarum, & Pa-
storum simul incumbit: ac Generalissimos, qui
non modò Ecclesiarum, & Pastorum, sed et-
iam Academiarum & Scholarum curam gerunt:
iisq; prospiciunt: & sic hic quidem ordo ad-
huc in Electoratu Saxonico, & Ducatibus su-
perioris, & inferioris Saxoniae, & Pomeraniae
orthodoxis laudabiliter obtinet; alibi verò
permutatis nominibus visuntur Praepositi Ab-
bates, & Abbatiae, ut in Ducatu Wurtembergico,
Franconico, &c.

37. Alia insuper ratio est Episcoporum in
hoc ducatu, juxta piissimam sanctionem, &
constitutionem nunquam satis laudati Primi
Patriae nostrae Patris, Ducis Alberti, p. m. in tra-
ctatu von der Bischofflichen Wahl/ &c.

Et quia Liber ille non in omnium versatur manibus; præcipuas, & scitu necessarias ex eo eruemus observationes, quibus, ceu limitibus quibusdam tum ordinem illum munire, tum determinare pientissimus Princeps, accedentibus omnium Ordinum in Borussia Ducatu, post longam deliberationem in communi Rastenburgensi Conventu institutam, votis, ac suffragiis voluit.

1. Duos perpetuis temporibus debere præesse Ducatus hujus Ecclesie Episcopos: Vnum in Tractu Sambienſi: cui etiam sedes Regiomonti designata; Alterum in Pomezaniensſi, cui sedes Liebenmuhli destinata, Statim à princip. S. Sinsremahl.

2. Electionem Episcopi alterutrius institui debere 1. requisito Episcopi (eujus etiam totius Ministerii partes representare proprium erat) in vivis superstitis (des jederzeit im Leben wesenden Bischoffs) consilio, & iudicio: 2. ab omnibus Consiliariis Aulicis, & Provincialibus: 3. ab octo ex statu Baronum; & octo ex ordine Civico delegatis personis: 4. ab accersitis insuper aliis doctis & piis Ecclesie Ministris S. Mit der wahl aber.

3. Episcops potestatem non solum administrandi verbum, & Sacramenta; sed etiam exercendi Iurisdictionem plenariam in rebus Spiritualibus & Ecclesiasticis competere. Quò pertinet jus examinandi,

mandi, ordinandi, et Confirmandi, seu investendi
Ministros Ecclesie in toto Ducatu: vid. titul.
Iurisdic. der Bischoff. §. Es sollen auch
hiemit obgemelte Bischöffe ihr Geistlich
Regiment / vnd vollkommene Jurisdi-
ction in Geistlichen / vnd Kirchensachen
vngehendert führen / vnd behalten / also
das Sie dieselbige ihre Jurisdiction nach
Gottes Wort / vnd vbllichem Christlichem
gebrauch / in lehren / Predigen / auffse-
hung / vnd bestellung aller nothwendigen
Dienste der Kirchen execution sol-
cher Lehr / vnd Predigten zu jederzeit ge-
brauchen vnd fortsetzen / 2c. & tit. von
der Einführung: ubi notandum: lite-
ris confirmatoriis non Principis, vel Magistratus,
sed Episcopi nomine exaratis Ministrorum
Ecclesie inaugurationem peragi solitam fuisse
(vnd darüber von der Canzell der Ges-
meine die Institution Schrift des Bi-
schoffs fürlese) *iur. recipiendi* Ludimagi-
stros, titul. von der bestellung der Schula-
diener §. Es soll aber demnach kein
Schuldiener 2c.

4. *Inspectionem* Generalem i. Academia, Con-
sistorii, univrsi Ministerii, omnium Scholarum, Xe-
nodochiorum, Typographia, Bibliopolarum, ad
Episcopos pertinere, idq; perpetuis temporibus,

una cum plenaria Jurisdictione conjunctam titul.
von der Inspection, vnd ihr Ambt: &
titul. fürnehme Artickel §. darumb sol-
len auch. Ubi tamen Jurisdictione illa &
Inspectio non conceditur absoluta, sed ad Nor-
mam verbi Dei, & nostros libellos Symbolicos com-
parati, titul. priori §. Demnach sollen die
Herrn & præced. titul. uti supra citat. 2. Exe-
cutionem, qua punienda delicta non gladio fer-
ri; sed verbi ad Episcopos spectasse titul. für-
nehme Artickel §. penult. & titul. von
den Zuhörern vnd Pfarleuten §. ne Sa-
cramentarii, & sequ.

5. Visitationem annuam Ecclesiarum & Scho-
larum, ut & Synodorum, tum particularium (sin-
gulis annis) tum generalium, flagitante sic neces-
sitate conuocationem; Episcopis esse commissam titul.
von der visitation der Bischoff/vnd von
Synodis & titul. fürnehme Artickell 20.
post artic. 5. §. diese sind die fürnehm-
sten.

38. Atq; hæcenus de ordine Episcopali,
uti quidem olim in flore & vigore sub pic-
quondam Magistratu in Patria nostra constitu-
tus, & observatus fuerat, aliquid commemo-
rasse propter exteros consultum fuerat. Cæ-
terum de ipsius necessitate & utilitate inferiù
mone

monebitur: Nunc brevioribus lineolis contemplabimur ordinem Presbyterorum, & Diaconorum.

39. Presbyteri dicuntur vel sensu scripturae, & sic in N. T. triplici sensu veniunt: (1.) pro proceribus tribuum populi Israëliti ad ordinationem Num. 11. v. 24. de quibus Matth. 21. v. 23. c. 26. v. 3. qui quidem unâ cum Sacerdotibus, & Scribis constituebant Synedrimum (2.) pro Senioribus in primitivâ Ecclesia post Christi ascensionem, qui morum censuræ, & Ecclesiasticæ disciplinæ conservandæ duntaxat præerant, in defectu Magistratus fidelis in Ethnicismo, alias Governatores dicti 1. Cor. 12. v. 28. & Præpositi, Rom. 12. v. 8. de quo ordine D. Ambros. super 1. Tim. 5. in commentar. disserit (3.) pro personis munere docendi publico in Ecclesia fungentibus, 1. Tim. 5. v. 17. iisque partim ad specialem Ecclesiam vocatis, & manuum impositione confirmatis, accepta simul clavium potestate; partim pro Ecclesiæ totius sinceritate laborantibus, uti supra explicatum. Ille constituebant ordinem Pastorum; Hæ verò Doctorum, & Prophetarum; Ille cum titulo & officio Episcoporum permutantur ex toto, tum in verbi, tum Sacramentorum administratione, Hæ verò ex parte, ratione publici muneris docendi.

40. Utræq; distinguuntur à Diaconis Act. 6. v. 2. 3. 4. 1. Tim. 3. v. 8. 12. Phil. 1. v. 1.

41. Vel sensu Ecclesiæ; atq; ita Presbyteri differunt ab Episcopis, non jure *divino*; sed *humano*, ac *Ecclesiastico*: non dignitate officii; sed *ordinis*. Et sic multi Presbyteri subiunguntur alicui Episcopo; non tamen subiectione *coactivâ*, vel *servili*, sed *fraternâ* coordinatione; Ideoq; jus non debet (uti quidem nec potest) Episcopus, vel Superintendens exercere in Presbyteros *ἀποκαταστατικόν*, aut *authenticum*; sed *ἀδελφικόν*, & *ὑπεύθυνον*; ita, ut si vel in doctrinâ, vel moribus ipsemet errarit, correptiones Presbyterii fraternas admittat.

42. Caterùm ordo Presbyterorum sic consideratus in Ecclesiâ etiam gradus admittit: ita, ut quidam sint, & dicantur Presbyteri *simpliciter*, in eodem gradu Ordinis cum Pastoribus constituti; alii in super Archipresbyteri, eundem gradum Ordinis cum Superintendentibus specialibus in Germaniâ; vel Episcopis specialibus in Daniâ, & Sueciâ representantes: qui quidem ordo in nostris etiam obtinet Ecclesiis, aut vero injuriâ temporis collapsus, cum reliquo ordine magis, quàm in tegeprehenditur.

43. Deniq; Diaconi quot modis efferantur, diligenter annotavit Dn. Gerhard. loc. citat. §. 30. nos attendimus significationem supra membro 1. assignatam in titul. concret. §. 3. Hic addimus: (1.) *Originem ordinem hunc ab Apostolis traxisse*, Act. 6. 7. 1. 2. 3. 4. (2.) *primus*

mitus circa necessariorum distributionem, quâ
in *Basilica* occupatum fuisse, præsertim in Ec-
clesia Hierosolymitana (3.) progressu temporis
verò ad curam pauperum, peregrinorum, & ~~ca-~~
grotorum habendam in Ecclesia ex collectis Ec-
clesiasticis Rom. 12. v. 7. restrictum fuisse, quo
sensu *fœminis* etiã delegabatur, Rom. 16. v. 1.
2. (4.) munus docendi ordinarium eidem ordi-
ni Deum devinxisse, ut & Sacramenta administrandi:
Qua in significatione à Pastoribus nil differunt; nisi
primitate ordinis: collocantur quippe in ordi-
ne inferiori, quoties cum Episcopis, aut pres-
byteris conferuntur, Phil. 1. v. 1. 1. Tim. 3. v. 8.
12. ubi fit mentio gradus diversi. Verum &
Diaconi inter se, ubi plures sunt, distinguun-
tur, ut unus eorum vocetur Archidiaconus,
alii simpliciter Diaconi.

44. Hi itaq; quos hucusq; recensuimus,
sunt ministrorum Ordines adhuc in Ecclesiis
Germaniæ, iisq; benè constitutis, & nondum
collapsis, quales quidem sub pio, & fideli Ma-
gistratu visuntur, bono fine retenti; Ubi ve-
rò meritò negligimus Ordines Pomificiorum; id
que tantò magis, quanto majori studio iure
divino eosdem stabilire satagunt: Sed quàm
feliciter, indicandum erit in Antithesi, ubi
etiã è contra execrabimur à τ α ξ ί α ν Calvinianorum, & Fanaticorum, ordinem in Ec-
clesiã abolentium.

45. Neq; insuper juvat singulorum Or-
dinum

dinum officia prolixius edisserere; factum jam hoc ab aliis nolo tardiosè repetere: vid. Dn. Tarnov. lib. 3. de Minister. Da. Gerhard. Tom. 6. allegat. c. 6. sect. poster. p. 425. S. 265. sequ. Et potest adhuc de officio cujuslibet Ordinis Ecclesiastici ex peculiaribus Ecclesiarum Agendis vel ordinationibus judicium fieri. Ad extremum libellus noster officia Pastorum, omniumq; Ecclesiæ Ministrorum satis sufficienter inculcat: ceu in II, capit. ab initio monitum, ac fusissimè omnium Wigand. p. m. alleg. tract. d. arguendis fals. dogm.

Canon III. Ordo assignatus inter Ministros Ecclesiæ est necessarius: 1. quidè in genere, ut ex Canone secundo constat: quippe quia divinus 1. ob voluntatem Dei, quâ vult omnia in Ecclesia geri εὐτάκτως, καὶ ἐοχημένως: 2. ob variorum donorum distributionem divinitus Ecclesiæ Ministris concessam: qua ipsa simul gradus & ordines certos ab invicem distinxit; quâ labores, & officii munia, 3. ob quosdam gradus in specie à Deo ipso in Ecclesia assignatos 2. In specie necessitatem inter ordinem, & distinctionem graduum Ministrorum nostrarum Ecclesiarum, à pio quondam Magistratu introductam & confirmatam suadet necessitas gemina: 1. ex parte constitutionis patriæ fundamentalis. Siquidem 1. agnoscit dispositionem supremi Magistratus nostri non ex oscitantia, aut precipitantia; nec ex alieno sususu, aut instinctu profes-

Sam,
delib
circa
ac d
perp
lich
ben
W
offi
mie
best
jub
tem
des
idem
simu
Inf
als
zei
fie
tr
Do
2.
om
ni
con
ful
(12)

nam; sed ex pio erga religionem Zelo; ex plena
deliberatione, bono consilio, ac pensulatis ultrò
citroq; rationum momentis; idq; non ad certam
ac determinatam periodum temporis; sed in
perpetuum: vid. tractat. von der Bischöf-
lichen wahl. Verba proximi lectu digna, &
benè observanda: præsertim circa finem:
Wollen wir den folgen zc. dieselben Bistumb
allzeit erhalten/ vnd dahin trachten/ das Sie
mit geschickten Gottsfürchtigen Männern
bestellet werden/ & titul. von der Wahl/
jubetur in subsidium ascisci consilium continuo
temporis tractu durantis alterutrius Episcopi,
des jederzeit im leben wesenden Bischoffs zc.
Idem inculcatur sequ. titulo de iurisdic. inclusis
simul perpetuis in Regimine successoribus, titul. de
Inspectione: Ober welchem allem wir
als der Landes Fürst/ vnd die jeders
zeit regierende Herrschafft mit höhes-
stem fleiß/ in allen gnaden/ vnserm
tragenden Amte nach zuhalten bes-
dacht/ willig/ vnnnd erböttig seindt.
z. quia Dispositio illa pientissimi Ducis ab
omnibus statibus, & ordinibus hujus Ducatus una-
nimibus suffragiis fuit approbata, & communi
consensu recepta in omnibus punctis, & claus-
ulis (tempore Conventus illius Rastenburgens-
is) nunquam mutanda, sed perpetuis tempo-
ribus

ribus, ceu firmissima (für fest zuhalten) pië,
reverenter, & constanter observanda: vid. con-
clus. verba tractat. citat. 3. quia non in arbitrio
relicta; sed ut perpetua Norma sub comminatione
severe ultionis, & vindictæ, omnibus statibus, uni-
versis in officio aliquo dignitatis constitutis implenda
injuncta est. 4. Adhæc ex abundantia addimus,
quia ad gloriam Dei, & pietatem promovendam;
orthodoxam religionem propagandam, & conser-
vandam; dispositio illa est a piissimo Magistra-
tu instituta: qui quidem fines in plurimis ti-
tulis tractatus illius subinde inculcantur, &
repetuntur: vid. vestibul. item titul. de inspect.
titul. von fürnehmen Artickeln. S. 1. &
penultim. Unde certum sumi poterit *ἠγιου*
de sinceris, & hypocritis colonis
in Borussia. Qui n. per omnia fundamentalem
hancce Magistratus dispositionem ex animo (ex ani-
mo, inquam, non specietendus) observant, aut
observare annuntur, ac expetunt: ii etiam sinceram
religionem sibi cordi esse; indubitato manifestum
reddunt. Et contra: Quicumq; executionem hujus
dispositionis impediunt, ii simul fini pio, piissimi Ducis
contrariantur: quare non pro orthodoxis;
sed cacodoxis, aut hypocritis habendi. Hinc inferimus:
Omnis Lex fundamentalis est inviolabilis, sed sanctè omninò servanda, & im-
plenda: Jam verò dispositio Ducis pientissimi de Ordine inter Episcopos, Pastores, &
alios gradus Ministerii est Lex fundamenta-

lis:

lis: uti ex haftenus dictis eviſum. E. omni-
nò ſervanda tùm a ſupremo Magiſtrato; tùm o-
mnibus Statibus: Et vice verſa: Ubi contra
ejusmodi diſpoſitionem fundamentalem pec-
carur: ibi ſimul pietatis avitæ violatio in He-
roe illo p. m. committitur, ejusq; voluntati
injuria inferitur. II. ex parte ſtatus Eccleſiaſtici
neceſſaria omninò eſt *Vnius ſuper alios præfe-
ctura, vel Inſpectio*: 1. ob partes officii *ſingu-
las* eò dexterius, & felicitiùs expediundas: ubi
requiritur *prudencia, & diſcretio*, quâ quia mul-
ti deſtituuntur, ductore neceſſario indigent:
2. ob *caſus* dubios occurrentes, eoſq; multi-
plices, ceu ſunt partim fidei; partim conſcien-
tiæ, partim morum, partim rituum: ex quibus
plurimi ſeſe expedire nequeunt. E. opus ha-
beant, ad quem eos devolvant, oportet: 3. ob
cauſſas *Minifteriales* ſubinde in praxi obvenien-
tes: quas ad Inſpectorem deferre honeſtiùs,
potiùs quàm ad Judicem Politicum devolvere
4. ob *conſervationem diſciplinæ* inter Miniſtros
Eccleſiæ: multi n. accuſantur deſidiæ; pleri-
que ebrioſitatis, & gulæ; aliqui luxûs: aliqui
ſcurrilitatis; nonnulli rixarum, contentio-
num, & Schiſmatum, aliorumque ſcandalo-
rum: Aſt quo remedio, hi & id genus alii tam
deſectus, quàm exceſſus refrenabuntur, ſubla-
tâ (una cum eminentiori Miniſterii gradu) ſi-
mul poteſtate accuſatos intra officii limites,
& terminos cohercendi, & compescendi? O.

mnēs

omnes interea deteriores fiunt licentiâ, ministerium verò incurrit reprehensionem, & maledicentiam apud veritatis hostes, contra 2. Cor. 6. v. 3. 5. ob cooperationem in collegium ministrorum, si ita necessitas efflagitarit, per modum successionis in locum alterius quocunq; casu ex officio decedentis: ubi iudicium, & discretio Inspectoris necessariò requirenda, ne vel imperiti, aut rixosi, aut aliis vitiis notati, Ecclesiæ præficiantur.

Canon IV. Ordinis, & graduum diversitas in Ecclesiastico Ministerio est multis modis utilis, & proficua.

Primò ex parte Ministrorum Ecclesiæ: 1. ad evitandas confusiones: quæ quidem absente Ordine oboriuntur: Ut verò evitentur, requiratur necessariò certus ordo, seu diversitas graduum in officio Ecclesiastico: At postito ordine, oportet etiam aliquem esse priorem; aliquem medium; aliquem insuper posteriorem in officio Ecclesiastico: Et per consequens dandus erit aliquis inter Ecclesiæ ministros Primus alias Superintendens, vel Episcopus, aut Inspector vocitari solitus, aliquis Presbyter, vel Pastor, aliquis in super Diaconus.

2. Ad evitanda litigia, jurgia, & Schismata quæ etiam facilè gliscunt, & tandem in flammam cum Ecclesiæ scandalo erumpunt, nisi abInspectore, ceu in gradu eminentiori, ac superioris officii constituto auctoritate suâ inter-

posit.

positâ repressa, consopita, compositaq; fuerint: alioquin pari in parem partes reprehendendi, ac dijudicandi non competunt, & omne agens suo patiente superius, non verò æquale, vel par esse debet. Hoc sine constitutum in primitiva Ecclesia esse Episcopatum, testis est Hieronymus nimirum in remedium Schismatis, & ad evellenda dissensionum semina, in Comment. super Tit. Quia itaque studium Concordiæ imprimis in ordine Ecclesiastico desideratur, ceu requisitum ante omnia necessarium: utiq; desideratur simul distinctio quædam graduum officii Ecclesiastici in superiores, & inferiores.

3. Ad probationem eorum, qui ex inferiori Ministerij gradu ad superiorem suo tempore promovendi: idq; ex præcepto divino 1. Tim. 3. vers. 13. bonè ministrantes (in Ecclesiâ) gradum sibi ipsis bonum reddunt, vel acquirunt, vel uti Chrysostr. explicat super h. l. Quæ in his, quæ inferiora sunt, diligentiam suam, vigilantiamq; monstraverunt, facile & ad ea, quæ superiora sunt, atq; excellentiora perveniunt. Quæ in parte imitari debent Ecclesiæ ministri Nauticam legem, juxta quam gubernatori, vel Navarchæ futuro primùm remi committuntur, deinde prora conceditur: vel bellicam, ubi ex milite primùm fit Centurio, postmodum Imperator. Atque hanc praxin in primitivâ Ecclesiâ fuisse diligenter observatam, comprobant exemplo Patrum annales Ecclesiastici:

sic

hic Eleutherius Anthiæ filius, ab Aniceto, vel
potius ab Anacleto literis sacris imbutus in
Clericorum numerum cooptatus est: Nam
anno 15. ætat. ad Diaconatum promotus: trien-
nio post presbyter creatus, & insuper anno 20.
ætatis. Episcopus delectus, & in Illyriam missus
apud Nicephor. lib. 3. c. 29. Centur. Magdeburg.
11. cap. 7. Sic Basilius M. primum Lector volu-
minum sacrorum extitit: deinde Exegeta, &
Interpres factus, postea ad presbyterium promo-
tus, & tandem Episcopus creatus, referente
Nazianz. in vita Basil. Ita Cyprianus lib. 2. Epist.
5. Aurelium quendam, ex illustri familiâ o-
riundum adolescentem, utut eminentiori gra-
du dignum iudicatum, primum ad munus Le-
ctoris ordinavit, à quo ad altiora postmodum
ascendit. Idem de Chrysostr. refert Socrat.
lib. 6. Hist. Eccles. c. 3. quod Antiochiæ pri-
mum Lector, postea Diaconus, deinde Presbyter
& tandem Episcopus factus fuerit. Neque
tamen hanc praxin ubivis per omnia strictè,
& rigidè esse urgendam voluerunt Veteres,
sed cum exceptione 1. Juniorum insignibus do-
nis, ætatemq; superantibus prædicatorum, Sap.
4. v. 8. 2. defectus Seniorum, quibus, ceu requi-
sitis necessariis pollentibus, Inspectio Eccle-
siæ majori cum fructu committi posset. Sic
Paulus non dubitavit Timotheum præficere
Ephesinis Ecclesiis Episcopum juvenem, 1. Tim.
4. pers. 12. quicquid tandem contradicat Sa de cl
tractat.

tractat. de legitim. vocat. Minist. p. 68. 69. &c.
contrà 1. Tim. 1. v. 3. &c. 3. v. 15. Huc spectat
exemplum Eleutherii paulò antè commemo-
ratum.

46. Deinde ex parte Ecclesie ipsius, ejusq;
torius. Est n. Ecclesia, veluti quædam Respu-
blica, spiritualis tamen: Uti verò Republicæ
Politice felicitatem conciliat 1. Ordo concin-
nus; 2. vita honesta, omnium eorum, qui in so-
cietate Politicâ degunt: 3. tranquillitas interna
publica: 4. Honor publicus: 5. pax externa, 6.
robur, 7. divitiarum splendor publicus: uti tradit
Tull. lib. 5. de Republ. & lib. 8. Epist. ad Attic.
& Banof. lib. de polit. Civit. Dei, & Hierarch.
Rom. c. 12. sect. 2. Sic eadem statui Ecclesiasti-
co conciliant felicitatem, in quo deprehensa
fuerint: Vix verò, ac ne vix locum habebunt
multò minùs in Ecclesiastica Republica con-
servari poterunt citra præscriptam quandam
dispositionem, veluti regiminis formam, intra cu-
jus limites tùm personæ regentes, tùm regen-
dæ cohibeantur. Ut igitur (1.) Ordo inter spi-
rituales regentes retineatur, & observetur;
expedit omninò observatio graduum in officio
Ministeriali. ex præscripto pii Magistratùs;
ita ut quidam sint eminentiores; quidam infio-
res: (2.) requiritur ad felicitatem Status Eccle-
siastici honesta vita, tùm omnium Ecclesie mem-
brorum, tùm maximè præcipuorum, h. e. verbi
præconum: oportet ergò præstituerè aliquem
S f certum,

certum, qui morum censuram administret, ac vitæ honestatem promoveat, non modò in vitæ integritate consistentem, qualis sit omnibus honestis Reipubl. membris communis; verùm etiam *spiritualem*, ita, ut vita simul sit *pi* 1. ad præscriptum verbi divini comparata, rectè credendo, 2. piè, justè, & sobriè vivendo. (3.) tranquillitas etiã interna publica, ex observatione distinctorum graduum sponte sequetur: ac cessabunt *rixæ, & comentiones, jurgia, litigia, emulationes*: dabuntur enim auctoritate eminentiores, qui inferioribus ex officio studia partium inhibebunt, ac eosdem per fraternam caritatem ad mutuo sese diligendum propensos reddent. Rom. 12. v. 10. (4.) Tranquillitatem excipiet *Honos, & reverentia publica*; qualem quidem Ministerio exhibebunt tùm *omnes auditores* ex divino mandato 1. Tim. 5. v. 17. Hebr. 13. v. 17. tùm *docentes* sibi invicem, honore alius alium præveniendo Rom. 12. v. 10. tùm deniq; *extranei*, imò veritatis *hostes* maledicere, vel blasphemare nomen Domini desinent, ac honorificentius de Ecclesiis nostris sentient. Inde porrò (5.) pax externa Ecclesiis nostris affulgebit, dum Infideles, & Hæretici non amplius habebunt, quo nomine Ecclesias nostras, ac imprimis Ministerium laceſſant & turpiter traducant. Et quia tranquillitas, & pax interna fundatur in *spiritus unitate*: ut sopitis dissensionibus non
amplius

amplius in diversa distraherentur partium flu-
dia Ecclesie membra principalia, & subordi-
nata: exurgit inde Ecclesie statui (6.) rubor,
quo constantè orthodoxam religionem reci-
nere, & voluti sacrosanctum quoddam depo-
situm adversus clancularios & apertos verita-
tis hostes validè propugnare queat; Non se-
cus ac virtus vitalis, si debeat veneno resistere, ho-
minemq; ab interitu immunem reddere, non debet
esse dispersa, sed unum: unde etiam fortior, &
robustior evadit. Et sicuti reipublice cives
in statu pacato, & tranquillo rem familiarem
augent, rerumq; agendarum nervos colligunt
ut necessitate efflagitante libertatem Patrie
eò fortiùs defendent, & hostes propulsent: ac
unc quidem non debent animis dissidere, sed
sententias, & facultates in unum conferre,
sicq; hosti resistere. Idem incumbit civibus
spiritualis reipublice munus, imminentibus
hostium sive clandestinis, sive apertis insidiis
& machinamentis. Porrò statu Ecclesie sic
robore prædito, & confirmato, nil metuen-
dum restabit, quod quidem eum vacillabun-
tum, & ruinae obnoxium reddat: Unde oritur
(7.) perpetua diuturnitas, vel cominatio, & pro-
pagatio sincere fidei, vel orthodoxe religionis,
ad seram usq; posteritatem. Quibus (8.) ad ex-
remum omnibus supervenit splendor publicus,
ut ita sit Ecclesia benè constituta; in monte
vel aprico, non vero in valle tenebricosâ sita;

fama suæ celebritate apud regiones, & urbes alias percrebrescens: cui etiam benè precantur, quò sit pax intra muros ipsius & prosperitas in palatiis ejusdem: *breviter*: ut sic reduscatur Ecclesia ad statum Exaltationis: quali quidem statu per Dei gratiam coruscant Ecclesie in Electoratu Saxonie, ducatu Pomeranico, Wurtembergico, & Franconico; nec non in tractu Ulmano &c. maximè verò omnium, extra Germaniam, in Daniâ & Sueciâ, constitutæ: in quo etiam ut diuturnum perennent, ex animo precamur!

47. Contrà verò, sublatà graduum & officiorum distinctione in Ecclesia; omnis *selicitas ejusdem concidit*: (1.) enim loco Ordinis regnat mera *avaerxia*, & inordinata confusio: ubi (2.) pro lubitu *creditur*, & *impunè* vivitur, non tantum inter auditores, verum etiam ipsos docentes: quilibet sectam sibi allubescentem amplectitur: Plurimi apud nos veneno Calviniano & Papistico intoxicantur; Multi ex Calvinianis, Anabaptistis, & Arianis colonias erigunt contra expressam dispositionem piissimi quondam Magistratus, cum neminem jam agnoscant, cui rationem fidei suæ reddant, inter Ministros Ecclesie; quidam limites officii transgredi non reformidant inter Politicos; non tantum libros Calvinianorum, & aliorum Hereticorum, aliis inveniando; verum etiam domesticis, & aliis, in

privati

privatis conventibus diebus feriatis præle-
gendo : qualia attentata, vigore dispositionis
se conservandis Ministerii gradibus, & de-
uctoritate Inspectoribus à nostro Magistratu
concessa inhiherentur. (3.) Rarò deprehendi-
tur in Ecclesia tranquillitas : plurimùm verò
obtinent studia partium, tum inter auditores,
quorum alij ad Calvinismum : alii ad Papismum
propendent : tum inter docentes ; quorum ple-
riq; Politicis adblandiuntur, iisq; nimium ad-
miratione alios ordine se superiores nullos agnos-
centum, nec quidem Ecclesiastici iudicii assessor-
es; quos insuper protervè & maledicenter
traducunt clam, & palàm. Hinc (4.) loco Ho-
noris, ad Ministerium, & totam Ecclesiam,
dedecus redundat ab extraneis, & imprimis à
veritatis hostibus. Proinde (5.) innocentes simul
cum nocentibus turpiter undiquaq; ab hosti-
bus veræ fidei traducuntur. Neq; 6. heic quic-
quam solidi roboris Ecclesie pro tuendâ veritate
& propellendâ falsitate, amplius sperandum
restat, fatiscente miserum in modum Eccle-
siae membrorum unitate, ac nemine semina-
dissidiorum, & concertationum evellente.
Atq; inde (7.) impossibile humanis quidem sensi-
bus ac præsidiiis rem omnem æstimando, quò
non tandem negotium religionis Orthodoxæ
prorsus brevi pessum eat, & tandem in eam
partem, in quam ruinosæ columnæ vacillan-
do propendebant, & adhuc (abrogato Ordine

Ecclesiastico, nec non è medio sublatâ Ecclesiasticâ auctoritate, & disciplinâ) propendent, cum totali sinceri cultus divini depressione, & convulsione penitus prolabantur. (8.) Quod cum ita sit; non possunt sanè Ecclesiæ in nostrâ Patriâ gloriari de bonâ sui constitutione; sed, si saperent, statum suum, eumq; miserrimum (in quo nunc quidem versantur) meritò cum serio dolore, & agnitione peccatorum, magisq; cum deprecatione pænæ divinæ deplorare, & de remediis maturè, dùm adhuc omnia cernuntur tenui pendentia filo; atq; ita ruinam indies certò minitari, jamjam prorsus collapsurâ; sollicitæ esse deberent. Nobis sufficit dixisse, & conscientiam liberasse. Si non venissem, & dixissem eis; peccatum non haberent, nunc autem non habent, quod prætexant: ex ore Salvatoris Ioh. 15. v. 22.

48. *At inquis, multi multa prætexunt:*
1. *Restaurato Graduum discrimine, & restituito pristino Episcopatus officio; Papisimus ipsissimè inreberetur in Ecclesiam. R. 1. Hanc esse communem cantilenam, quam subinde quidam superiores, & inferiores, hoc in Ducatu occurrant: Proinde etiam ordinem illum in integrum restituendum prorsus elevant, & quantum in iis est, impediunt, quò minus à Magistratu redintegretur. Si quæras primum huius temerarii iudicii auctorem: alium, prætere Spiritum Calvinisticum vix deprehendes. I*

namq;

namq; uti omni bono, & decenti ordini Ec-
clesiastico aliàs infestus est: ita simpliciores
fascinavit, ut rem Ecclesiæ proficuum pro exi-
tiosa, & Papisticà reputent: Hinc *Beza* cum
complicibus *æqualitatem Ministrorum* urget per
omnia, & nullatenus concedit, ut alter alteri præ-
ficiatur: idq; idè, quia talis præ eminentia
Papismum redoleat; novæq; tyrannidi occa-
sionem præbeat: factum proinde videmus in
Calvinianorum Ecclesiis, ut æqualis *avagxia*
obtineat, præsertim in *Germania* locis quibus-
dam, & in *Gallia* apud *Hugonotas*; in *Belgio* et
iam, & alibi: à quibus tamen dissentiant
Anglo Calviniani, Ordinem ferè in Ecclesiis suis
cum Pontificiis communem retinentes, ju-
risdictione tamen in temporalibus exceptâ.
Calvinianis itaq; objectionem illam acceptam
ferant omnes ii. qui eam movere solent; adè
ut, qui ipsam mordicùs insuper urgent, sine
vel *Calviniani* aperti; aut *clancularii*, vel ad *Cal-*
vinismum propendentes, adèq; à *Calvinianis*
corrupti: Illi quidem ex *malitiâ*, & cum studio
nocendi, hi verò ex *simplicitate*, & *ignorantiâ*.
Non n. frustra hoc à *Calvinianis* inculcatur;
sed hoc sine, ut *religio eorum paulatim serpat*;
ac *instar Carcinomatis* primùm quidem *Magnates*;
postmodùm verò *plebejos occupet*, sine ullo *resistena-*
tis medio. Nam quamdiu collapsus jacet ordo
ille laudabiliter quondam frequentatus hisce
in oris, tamdiu etiam collapsa jacet omnis

disciplina Ecclesiastica, omnis *vistatio*; omnis
Inspectio, quâ *fidem*; quâ *mores* colonorum in
Urbibus, & extra eas. Interea obtruduntur
libelli Calviniani, *Postilla* Sculteti manibus om-
nium lubentiùs quàm scripta biblica terun-
tur; domatim præleguntur: Hinc multi se-
ducuntur ac in odium nostrorum Theologo-
rum, veræq; adeò religionis inflammantur.
Hunc verò dolum simpliciores fascinati, *vel*
non subodoruntur, aut *vix*, ac ne *vix* quidem,
animadvertent verò aliquando: sed iusto se-
rius, cum vera religionis *iscturâ*: cum *Calvi-*
nismus clanculum modò gliscens: ac majoris
partis irrefrenabiliter animis corruptis, ac
imbutis, in apertum erumpet exercitium;
quod facilè, nullo contradicente, aut reni-
tente ex ordine Politico, & Ecclesiastico
(propter ademptas *Inspectionis* parteis, quan-
tumvis aliàs Theologi ad ravim usq; clami-
tent, & centies contra Calvinistas calamum
stringant) collectis insuper potioribus votis,
ac suffragiis, ac deniq; unanimibus postulatis
improvidè impetrabit. 2. Discant *simpliciores*,
aut etiam *seductores* tenere discrimen inter
triplicem Episcopatum: Est n. 1. *Apostolicus*,
qui non differt à *Presbyteratu* rùm *ratione*
gradus, rùm *officii*, & *potestatis*: uti supra-
monitum: 2. *Papisticus* qui nec Deum, nec
Ecclesiam agnoscit auctorem; sed *Cacoda-*
monem ipsum à quo etiam per media illiciti
paula

paulatim introductus, & usq; ad ἀρχὴν pro-
motus & euectus est. 3. *Ecclesiasticus*, in reme-
dium Schismatis ab Ecclesiâ vetustiori ordi-
natus. Priorem damnare nemo citra crimen.
impietatis poterit. *Posteriorem* ac *tertium* ne-
mo, citra crimen temeritatis & ingratitude-
nis repudiare meritò præsumserit: idq; ob su-
pra allatas probationes. *Tertium* quod attinet;
eum nemo Orthodoxus facilè defenderit: à
quo verò Ordo noster commemoratus ut plu-
rimum differt: imò tantùm, quantum distat
caelum ab inferno 1. namq; Episcopi Roma-
nenses *jure divino* dicuntur, uti introducti; ita
superiores *Presbyteris*, idq; sub *Anathematis*
fulmine vibrato in Concilio Tridentino. No-
stri verò Episcopi ex *Ecclesiæ libertate* introdu-
cti, ac non, nisi ejusdem *ordinatione* presbyte-
ris prælati. 2. *Illi* potestatem ac jurisdictionem
sibi arrogant absolutam: Hi verò *limitatam*:
ac potius *Ordinis* potestatem sibi competere
agnoscunt quàm plenariæ jurisdictionis. 3.
Illi una cum spirituali exercēt simul multam
temporalem, adeoq; jus gladii eripiunt Magi-
stratui politico: *Hi verò* contenti sunt solâ di-
sciplinâ Ecclesiasticâ; reliquas partes execu-
tionis Magistratui Politico relinquentes: 4.
Illi potestatem ordinis titulorens possident,
nec sacra concionando, aut Sacramenta ad-
ministrando partes muneris sui exsequuntur
(præter Missaticum Sacrificium) His partes

immediatæ ejusmodi injunguntur peragenda
quas etiam exsequuntur. 5. Illis alligatur Spi-
ritus S. & fictitia characteris impressio, aded,
ut non nisi ab Episcopo quis legitimè ordina-
ri credatur in Papatu: His verò non solis Ef-
ficacia adscribitur; sed ex æquo omnibus mi-
nistris: non soli ordinationis ritum expedire
tenentur; sed etiam alii presbyteri: reliquas
nugas uti ignorant; ita sponte sibi competere
rectè pernegant. 6. Illi à potestate civili Ma-
gistratus prorsus sunt exempti; & eidem pare-
re recusant Magistratum sibi subjugando; Hi
verò lubentes parent, & subsunt.

II. Restituto pristino Episcopatu, introduce-
tur inquisitio Hispanicæ non ab similibus; quam, vigore
dispositionis; in visitationis & Inspectionis actu, Epi-
scopi exercebunt. R. Et hoc argumentum à
Calvinistico Spiritu est profectum; is enim cum
videat, suam doctrinam antehac esse pro scri-
ptam ex hocce Ducatu: ac subodoretur, ob-
tinente Inspectorum Visitatione, partes sibi
nullas relictum iri; disciplinam illam Ecce-
lasticam ex solo Inquisitionis Hispanicæ titulo
traducere apud simpliciores non erubuit. Ubi
verò turpis committitur confusio rei bonæ &
licite cum malâ & illicitâ. Censuram adhibere
fidei, & morum, est laudabile, & licitum: quip-
pe Primo in Sacris literis fundatum: (1.) Si enim
Christus rationem fidei ab auditoribus suis
exegit, citra Hispanicam Inquisitionem: :
Idem

Idem fieri exemplo suo ab omnibus voluit.
Ecclesie doctoribus *Matth. 16. v. 13. 14.* (2.) *B.*
Petrus omnibus Christianis injunxit, paratos
esse ad rationem reddendam cuilibet poscenti,
ejus, quæ in ipsis sit fidei *1. Pet. 3. v. 15.* ubi
verba veteris Interpretis sic habent: *parati sem-*
per sitis ad satisfactionem omni poscenti vos ratio-
nem, de ea, quæ in vobis est, spe & fide. Si E. Omnes
Christiani tenentur rationem reddere
sux fidei cuilibet quærenti: cur non *Ministris*
Ecclesie? Hinc erunt deterioris conditionis
præ illis? (3.) Idem exigit *Officium Pastorum spi-*
ritualium, hi n. debent vigilare pro anima-
bus auditorum suorum, eorum rationem reddi-
turi Deo, *Hebr. 13. v. 17.* E. etiam tenentur ra-
tionem & curam ovicularum suarum gerere,
qualinam pabulo pascantur, saluari, an vi-
roso? (4.) Exigit hoc etiam *mandatum divinum*
Ezech. 3. ubi jubetur fidelis Ecclesie quivis
minister habere rationem fidei, & vitæ audito-
rum suorum; ita quidem, ut auditores in fide,
& moribus aberrantes re certò exploratà,
graviter monere, & in rectam semitam redu-
cere debeat; cum comminatione vindictæ, ne-
gligentiam multà æternâ compensantis, sub-
secuturæ. (5.) Quia tenentur omnes Christiani
Spiritus, num ex Deo sint, probare *1. Ioh. 4.*
v. 1. (6.) Quia iidem tenentur omnia probare
& quod bonum est, retinere *1. Thess. 5. v. 21.*
E. etiam doctrinam, & fidem auditorum. (7.)

Quia

Quia auditoribus integrum est, rationem posse
scire fidei doctorum suorum, & eam juxta
scripturam examinare, Act. 17. v. 10. 11. exem-
plo Beroensium: cavere sibi à Prophetis falsis,
Matth. 7. v. 15. à formento falsæ doctrinæ c.
16. v. 6. 11. Ergò partes reciprocae denegari
non debent Ministris Ecclesiæ. (8.) Quia fides
non tantum debet latitare in corde: sed tenetur
sefe foras exlerere oris confessione. Rom. 10. v. 10.
ubi confessio intelligitur tum privata, tum
publica. (9.) Quia ubi idem fidei Spiritus omni-
bus, ibi omnes oportet edere fidei confessio-
nem ore, 2. Cor. 4. v. 13. ex Psal. 116. vers. 10.

Deinde praxi laudabili in aliis Ecclesiis usi-
tatum, ac frequentatum. Sic in Electoratu Sa-
xonico disciplina talis observatur diligenter
ex sanctione pientissimi Magistratus; ita, ut
nisi quis libris Symbolicis subscribere volue-
rit, ad nullam dignitatem admittatur, nec in
ea toleretur, si suspicionem hæreseos incurre-
rit. vid. præfat. Libr. Concord. Eadem discipli-
na observatur in Regnis Daniæ, & Sueciæ; nec
tamen unquam nomine Inquisitionis traduci-
tur ab ullo.

Tertiò eadem consuetudo observata est,
& adhuc hodiè observatur rigidè in Ecclesiis
Calvinianis: Ita Steinfurti à Photinianâ religio-
ne suspectis certi articuli propositi leguntur
cum hac clausula: Respondeatur à singulis medi
juramenti, vel Conscientiam esse petendam, vid

Bon. Fid. Sibrand. p. 63. Sic in Anglia Baroni
cuidam à Calvinianis dissentienti, certi præscri-
pti erant articuli de *predestinatione*, & *presby-*
terio Anglicano, pro edendâ fidei confessione
A. 1595. 20. Novembr. Et annon nuper *Calvi-*
niani Belgici inquisiverunt in fidem *Arminiano-*
rum? Quæro jam, in quonam loco ejusmodi
censuræ fidei habendæ? Si dixeris, esse *illicitas*
E. reprehendis praxin Calvinianorum: & sic
Calviniani erunt Inquisitores Hispanici: Sia
verò asserueris licitas: Cur jam nostram disci-
plinam turpiter *Hispanica Inquisitionis* crimine
oneras? Improbamus verò nos ipsimet *Inqui-*
stionem Hispanicam, ceu rem *illicitam*, & *impiam*:
institutam non ad veram, sed *falsam*, & *idolo-*
laticam religionem 2. non *spiritualibus*; sed
corporalibus armis, v. g. carcere, rotâ, ponto,
rogo, fune, gladio, torturis: 3. non *secun-*
dum Dei verbum; sed *Romani Pontificis impe-*
rium, & commenta humana 4. *Conscientias* non
in libertate relinquendo, sed iis *imperando* 5.
affectu non *paterno*, sed *tyrannico*; à qua qui-
dem praxi quantum disciplina nostra *Eccle-*
siastica differat, quilibet candori deditus
sponte perspicit: quippe instituta 1. ad *agni-*
tionem veritatis, & salutem animarum; 2. *gl-*
adio verbi, non ferri: 3. *juxta præscriptum verbi*
divini: 4. *conscientias* non gravando: sed
in libertate relinquendo: 5. affectu *paterno*.

III. Hoc pacto Ordo Ministrorum permutare-
tur in dominium:

R. Sed

R. Sed quâ de causâ? Distinguitur potius 1. inter potestatem jurisdictionis plenariæ, & Inspectionis: hæc tribuitur divinitus ordini Episcoporum; non illa: 2. inter potestatem spirituales Ordinis & honoris: & temporalem splendoris, & Majestatis: illa, ceu à potestate clavium, & disciplina Ecclesiasticæ vigore concessa est Ministris; hæc spectat ad secularem Magistratum: 3. inter potestatem ratione omnium; & quarundam partium: Conceditur Ministris Ecclesiæ & non Dominium, tamen superioritas, ratione certarum, sibi que competentium partium, ob potestatem sibi divinitus concessam: denegatur autem ratione partium omnium, etiam secularium. Et sic illo modo præsent; hæc verò subsunt Magistratui.

IV. Restaurato eminentiori gradu, renovabuntur rixæ, & contentiones, inter Episcopos, more pristino.

R. 1. Si propter rixas, & dissensiones ordo Ecclesiasticus penitus sit abolendus; tunc nullus unquam relinquendus Ministerio locus, nec iater Apostolos quidem: qui acriter aliquoties de primatu concertabant: ideò verò Christus Apostolicum ordinem non abolebat. Sic post Ascensionem Christi Paulus cum Barnaba contendebat, Act. 15. ut & cum Petro Gal. 2. ordine neutiquam violato. Immodè ordo Politicum aut Oeconomicum esset amplius servan-

servandus, quia utrobiq; lites, rixæ, & contentiones obtinere solent frequentissimè.

2. Huic malo optimè Magistratus consulere poterit, rixosos abdicando, & de gradu dignitatis removendo; ac pacificos surrogando.

V. Evaderent Episcopi tumidi, & superbi, luxurq; dediti.

R. Prudentium id partes non committent, quin humilitati, & modestiæ studeant, moresq; suos ad verbi divini normam, & regulas sapientum attemperent. 2. Id malum in omnibus statibus est vulgare & frequentissimum: idèò tamen Ordines non convelluntur.

V I. Non necessarius amplius est Ordo Episcoporum; ob instaurationem Consistoriorum, quorum assessores vices Episcoporum expediunt, & administrant.

R. Effet quidem minùs malè prospectum Ecclesiæ, si modò partes illè assessoribus essent delegatæ: sed non sunt; præter decisionem causarum matrimonialium; & cognitionem quorundam casuum Theologorum. Est ubi manet 1. *Visitatio*: 2. *Inspectio Ecclesiarum*: 3. *Synodorum institutio* 4. & *religiosa disciplina Ecclesiastica*: 5. *Jurisdictio*, eaq; plenas *Ordinis* in abyssum sunt hæc, & id genus alia projecta; neq; Consistorio indulta.

VII. Hactenus religio vera cum Ecclesiæ facta tenetur, sine Episcoporum *Inspectio*, & *visitatione* permansit.

mansit. E. hic ordo non in posterum erit necessarius.

R. 1. Negamus, religionem puram permanisse per omnia: annon introducta Pontificia? annon Calviniana serpit, & plurimos occupat? Utrinq; præclusus fuisset ingressus, si præstò fuissent, qui in officio ampliori constituti, in consilium adhibiti essent; non patereutur li vel latum unguem à dispositione & constitutione piissimi Ducis Ordines in varias partes abire, adeoq; vel Papismum, vel Calvinismum introducere.

2. Deinde distinguendum inter religionis, & Ecclesiæ esse, & bene esse: remansit quidem religio cum Ecclesiâ ratione sui esse, sed non bene esse: 1. ob mixturam religionum: 2. ob abrogatum bonum ordinem: 3. ob pressuras doctorum, & Ministrorum Ecclesiæ, adeoq; perfectiones clandestinas, & apertas.

3. Rebus pejorem in modum comparatis indies; proclivius simul ad ruinam negotium religionis redditur: nisi ipse Deus matrem suam benignè supponat & doctrinam salutem paternè conservet: alioquin ob ingratitude incolarum solet Deus vigore justitiæ suæ universas Colonias, & provincias beneficio purioris religionis privare; (2. Par. 15. v. 2. *Transibunt dies multi in Israel absq; Deo vero absq; Sacerdote, absq; Doctore, absq; lege*) & c. iusto iudicio suo Zizania à Diabolo dormientibus hominibus disseminata, altas radices agere,

agere; adeoq; tandem triticum suffocare sapiens permittit. Matth. 13. v. 25. Hinc cordatè Wigandus: Quia certum est, inquit, inter causas, quare Deus gravissimè puniat, & interdum totas civitates & regna deleat, esse falsarum dogmatum sparsiones, & tolerationes. Nam impias doctrinas comitantur innumera peccata contra priorem, & posteriorem tabulam Decalogi tract. d. pera secut. p. 131.

VIII. Religioni non est prospiciendum humanis presidis; utpotè cujus cura soli Deo, ceu auctori, & supremo Inspectori in solidum committenda.

R. 1. Utrumq; Ecclesiæ necessarium esse: (1.) ut religionem puriorem Deo, ceu supremo auctori, ac conservatori acceptam ferant; & (2.) ut de ordine Ecclesiastico rectè constituendo, & conservando solliciti sint; quò omnia decenter, & ordinatè in Ecclesia gerantur.

2. Malè opponuntur causæ, nimirum, principalis, & instrumentalis, seu Ministerialis: cum tamen subordinata non pugnent. Verum est, religionem conservari, & propagari à Deo, ceu causâ principali, & summâ; sed addendum, quòd non absolutè, & immediatè, sed potius per certos in Ecclesiâ Ordines, & Ministros. Deiq; legatos, speculatores, & Episcopos: His enim Spiritus ipse S. id officii, & muneris delegat, quòd non tantùm sibi ipsis sed etiam Gregi Dominicò intendant, & pa-

scendo. quantum in ipsis est, oviculas suas, ab
iisq; lupos arcendo Act. 20. v. 28. (qui ingrea-
diemes gregi non parcent, vel ex medio auditorum
exorientes viri loquentur perperſa, ut abducam ſima-
pliciores poſt ſe) vigilent v. 29. 30. 31.

3. Distinguendum eſt inter præſidia carna-
lia, temporalia, & merè humana, in armis cor-
poralibus, brachioq; ſeculari conſiſtentia, &
poſtmodum inter præſidia Ordinis Eccleſiaſtici,
ceu ſpiritualia, in oſtenſione ſpiritus, & virtus
ris; poteſtate, & diſciplinâ Eccleſiaſtica con-
ſiſtentia: Illa Chriſtiani non debent attende-
re in religionis propagatione, & conſervatio-
ne; hæc verò ex ordinatione divinâ nullo mo-
do ab eis ſunt contemnenda, vel negligenda;
ſed omninò adhibenda ad demolitionem munis-
tionum, quibus conſilia demoliamur, & omnem cel-
ſitudinem, quæ extollitur adverſus cognitionem Dei,
& captivam ducamus omnem cogitationem ad obe-
dientiam Chriſto; & in promptu habeamus omnem vire-
dictam adverſus omnem inobedientiam, vigore pote-
ſtatis noſtræ, quam dedit Dominus nobis in edifica-
tionem, & non in deſtructionem Eccleſiæ, ne pudea-
ſiamus 2. Cor. 10. v. 4. 5. 6. 7. 8.

IX. Plures Eccleſiæ deſtituntur Episcopis;
in quibus tamen riget ſincerus Dei cultus, & purior
religio perſonat.

R. 1. Fatemur: ideoq; ſuperius rectè di-
ſtinguebamus inter Eccleſiam veram, ut & re-
ligionem, ratione ſui eſſe, & benè eſſe; non ne-
gamus

gamus ergò, dari Ecclesiam veram, dari etiam religionem veram citra ordinem bene in Ecclesia constitutum; non tantum extra Ecclesie hostes; verum etiam in medio veritatis hostium, v. g. Pontificiorum in Italia, & alibi; vel Calvinianorum, in Germania, & Belgio &c. Sed addimus, non reperiri ibidem *bonè esse uti Ecclesie*; ita religionis. Est n. ibi Ecclesia pressa, non libera; obscura, non splendida; religio rarissime in templis, creberrime domatim, ac quibusdam in locis clanculum exercetur.

2. Negamus, Ecclesiis Lutheranis bene constitutis deesse Episcopos: Gaudent enim suis Superintendentibus; suis Abbatibus; suis Praepositis ac Inspectoribus, in Germania; suis etiam Episcopis & Archiepiscopis in Daniâ, & Sueciâ.

49. Contemplati hactenus fuimus Ordinem Ecclesiasticum, ceu unam Ministerii Ecclesiastici Formalis partem; videamus etiam alteram in administrandi modo consistentem.

50. Modus hic administrandi representat officium Ministris Ecclesie delegatum divinitus, quale est: 1. Verbi predicatio. 2. Sacramentorum administratio. 3. morum gubernatio: 4. Pauperum, & aegrotorum visitatio: 5. Ecclesiastica iurisdictio; ad quam pertinet 1. Conciliorum convocatio; 2. Presbyterorum institutio; 3. Disciplina Ecclesiastica administratio, & gubernatio; & 4. deniq; potestas clavium, vel disciplinae Ecclesiasticae Executio.

Canon I. Modus administrandi totalis; vel, officij Ecclesiastici partes univ[er]se omnibus Ecclesiæ ministris ex equo competunt jure divino: restrictæ verò sunt instituto humano ad certos gradus Ministerii.

Uti namq; Ordines, & gradus inter Ecclesiæ Ministros, ex Ecclesiæ arbitrio, & libertate sunt bono fine introducti: ita officij partes, seu peculiare certo ordini sunt assignatæ: Atq; ita jure divino omnes Ecclesiæ Ministri sunt æquales: 1. ratione dignitatis. 2. potestatis clavium; 3. administrandi verbum & Sacramenta; inæquales verò jure Ecclesiastico: ita, ut quædam quidem partes remaneant communes omnibus: v. g. prædicatio verbi; administratio Sacramentorum; potestas clavium: quædam verò per superiores exercentur, idq; non privatâ auctoritate; sed Ecclesiæ totius nomine; v. g. ex, quæ ad partes jurisdictionis pertinent. Hinc nata est distinctio inter primatum ordinis, & potestatis Ille datur inter Ecclesiæ ministros; hic verò minimè Ille vocari solet primatus Inspectionis; hic Jurisdictionis.

Canon II. Partes officii Ecclesiastici 1. quædam solum Ministerium concernunt; 2. quædam directorium Magistratus requirunt; 3. quædam deniq; totius Ecclesiæ consensum exigunt.

Ad Ministerialem ordinem namq; solum spectat: 1. prædicatio verbi; 2. administratio Sacramentorum; & 3. potestas clavium: adeoq;

solven

solvendi, & ligandi peccata: 4. *morum gubernatio*, ad quã pertinet Inspectio, Visitatio, & reliquæ disciplinæ Ecclesiasticæ partes. 5. *pau-perum, & egrotorum visitatio*. Quibus 6. addi potest funerum ad sepulturam deductio. Ex di-rectorio Magistratus institui solent: 1. *Synodo-rum convocatio*: Ita quidem ex praxi Ecclesiæ veteris observavimus, quod partes apud Ma-gistratum superiorem, Synodos instituendi, & Concilia fuerint devolute: ut testatur Hi-storia de Constantino: Gratiano: Theodosto: idq; ratione convocationis, & citationis: alioquin enim ex liberalitate, Magistratum Ordini Eccle-siastico sepius cessisse norimus, præsertim quã Sy-nodos particulares, respectu certarum Eccle-siarum: immò etiam Universales in certis quibusdam provinciis, Regnis, & Ducatibus. Sic Elector Saxonia. Augustus potestatem Syno-dos Convocandi penes Superintendentes esse voluit in Agendâ Ecclesiasticâ Electorali. A. 1557. titul. von Wahl/ und Ampt der Superin-tenden. ad cujus exemplum piissimus Dux pri-mus Prusis, potestatem Synodos & concilia con-vocandi, & instituendi, Episcopis hoc in Duce-tu commisit, uti suprâ dictum: idq; non sine sapienti consilio, & prudentiâ, ut si contige-rit post sua fata, Magistratum fore à fide or-thodoxâ alienum, non ab ipsius arbitrio, & directione, sed ab Episcoporum officio, & po-testate delegatâ; id curæ esset exigendum: sic

Ecclesiæ necessitate, & salute flagitante: 2°
Inspectionis Ecclesiasticæ executio.

Totius Ecclesiæ consensus exigitur 1. in ministris Ecclesiæ instituendis, & removendis: 2° in executione potestatis clavium, & quidem ratione Excommunicationis Majoris: quæ non debet institui sine præscitu totius Ecclesiæ, & consensu Consistorii: vid. Dn. Gerhard. de Minist. Eccl. p. 463. §. 286. Dantur & aliæ quædam munii Ecclesiastici partes, ratione casuum Matrimonialium, quorum decisio jure Magistratui, ex cessatione verò spontaneâ Magistratus, Ecclesiasticis personis competit, & sic ad Ecclesiastica judicia devolvi solent.

51. Hæc, & id genus alia non possumus, etiam si velimus, prolixius explicare, & diducere: remittentes lectorem ad suprâ commemoratos Tractatus Theologorum, quibus adjungimus Pastorale B. Lutheri, & Dn. Baldvini de Ministerio Eccles. tractat.

De Fine Ministerii.

52. Restat de causâ Finali Ministerii ad extremum aliquid dicendum.

53. Talis verò esse potest vel internus, vel externus finis.

54. Internus consistit in executione officiali de quo Theorema.

1°. Finem internum Ministri Ecclesiæ assequuntur semper: idque ex potestate sibi divinitu
de man

demandatâ , & præsuppositâ aptitudine ad peragendum officium, exceptis tamen semper *casibus necessitatibus*; Sic finem huncce internum, assequitur Ecclesiæ minister, quoties concionatur: quoties Sacramenta administrat &c.

55. *Externus vicissim est vel cui, vel cujus gratiâ.*

56. *Finis cui, sunt homines in Ecclesiâ, in quos, ceu subjectum tenetur minister Ecclesiæ finem cujus gratiâ introducere per actionis suæ cum divinâ conjunctionem, & communicationem.*

57. *Finis cujus gratiâ, isque tum intermedius, est fides salvifica, in homines peccatores introducenda, tum ultimus (secundum quid) estque salus Ecclesiæ, & beatitudo æterna, (ultimus simpliciter, est Dei gloria.)*

Canon I. *Finis æternus Ministerii est cum Efficaciâ divinâ conjunctus: dependet n. 1. ex mediis efficacibus, uti sunt Dei verbum, & Sacramenta, circa quæ officium Ecclesiasticum occupatur: 2. ex potestate divinâ Ministris delegatâ: 3. ex promissione divinâ efficaciæ largiendæ Ministris officii partes peragentibus: adeoque 4. ex intentione divinâ omnibus hunc finem conferre volente, & destinante.*

2. *Finem externum Ecclesiæ Ministri operantur non ex se, & per se, sed ex nobiliori Gratia divinæ principio: quod humanam Ministrorum actionem ex statu inferiori ad sublimiorem elevat,*

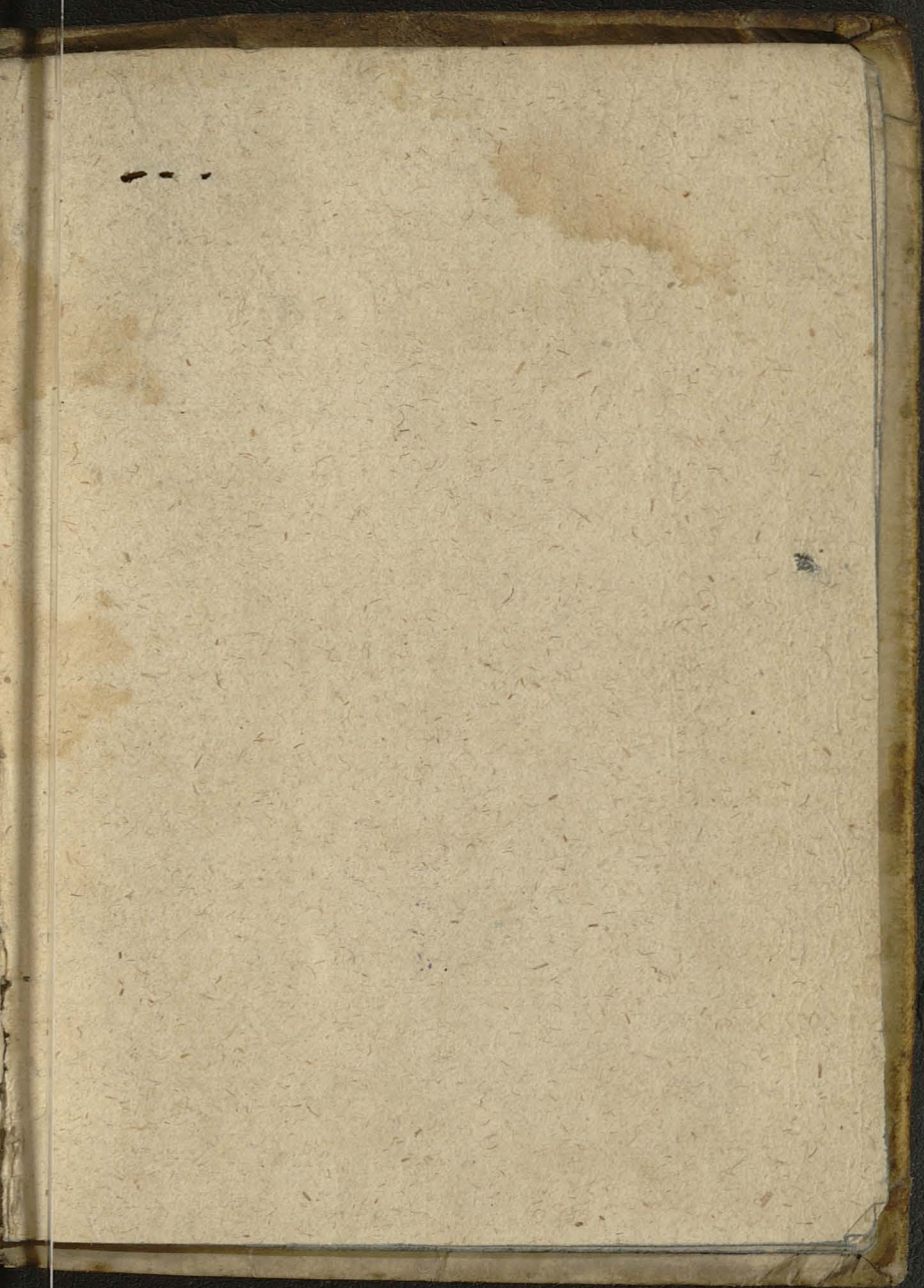
elevat, & aptam reddit supernaturaliter operandi. 2. Cor. 3. v. 5.

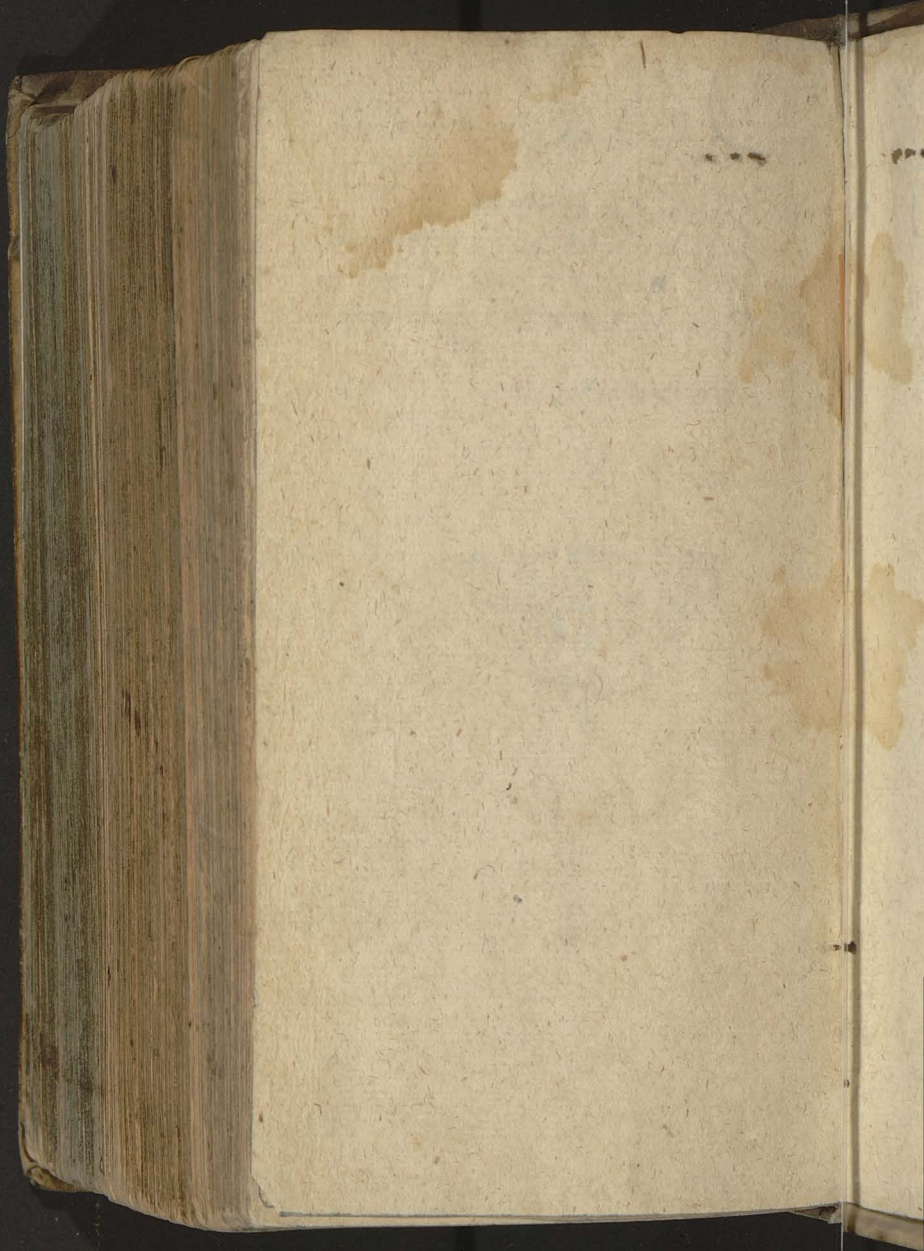
3. *Finis externus hic ex Dei intentione ad omnes homines pertinet*: ratio, quia media pro omnibus hominibus salutaria sunt instituta, ceu Ministerii objectum.

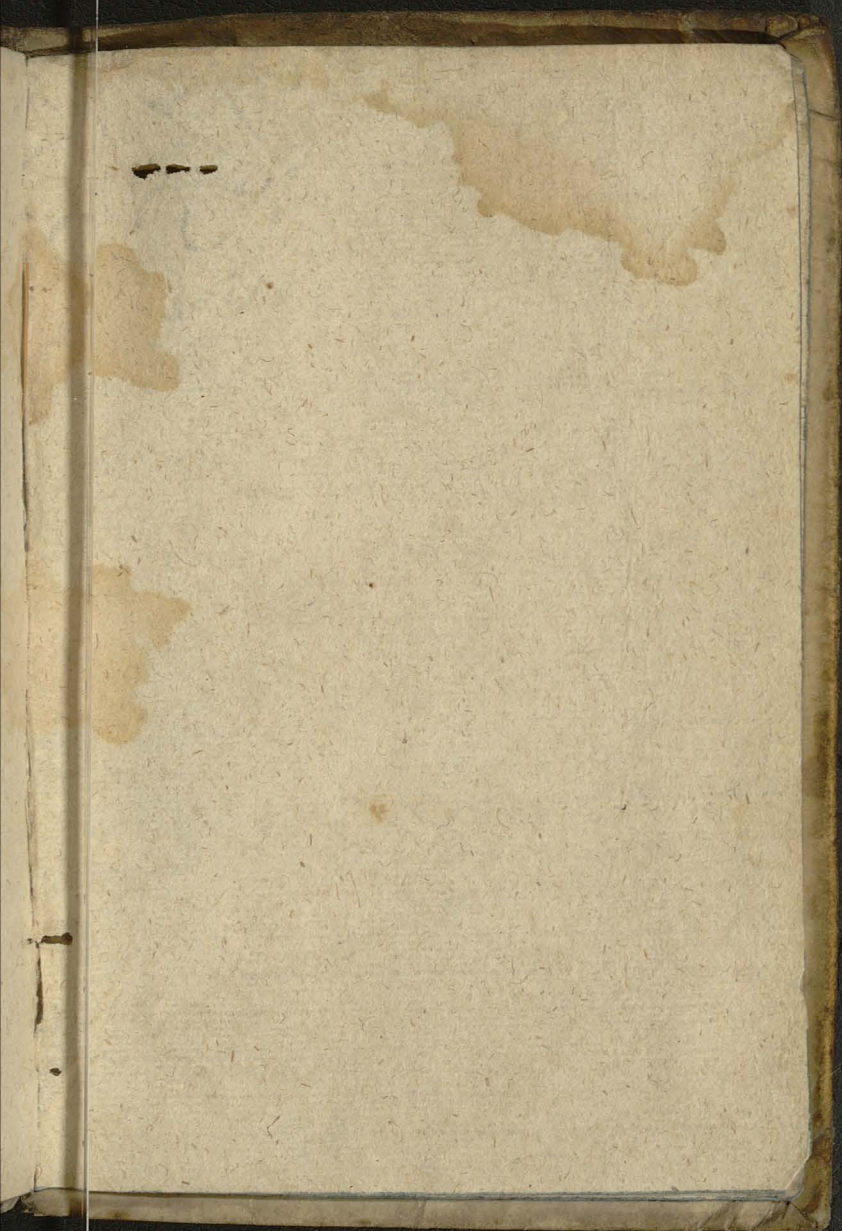
4. *Finem externum Ministri Ecclesie non semper assequuntur*; ratio, 1. quia non est in eorum potestate: 2. quia talis finis est *conditionatus*, prærequirens mediorum legitimam usurpationem, ex parte auditorum.

SOLI DEO
Laus & perennis gloria.

Biblioteka Jagiellońska

Biblioteka Jagiellońska

stdr0012641

